

„Ты си нѣйдѣ уручасала,

„Нѣ то ще ти мине.

„Да ся не си уморила?

„Я малко полѣгни.

— „Не ся плаши, милый тате,

„Нищо ми не става.

„Може малко да ся пати:

„Азъ не съмь болнава.

Деша малко пополѣгна

Баща ѝ замина

А буля ѝ сичко свърши

Що бѣ за пладнина

XXXVIII.

— „Хайде булка, ный полѣка,

„Съсь тебѣ ще идимъ,

„Ще земними и нашѣ Радкѣ —

„Трима ще да идимъ.

Радка доди и нарами

С' кобицѣ що бѣше,

А булка-та — що остана,

Дѣдо самъ вѣрѣше.

Тѣ на предѣ му вѣрѣхѣ,

Кѣто яребици.

При мастори достигнахѣ:

„Добъръ денъ юнаци!

Поздрави ги дѣдо Димо

Момци-тѣ скокнахѣ

„Добрѣ дошелъ дѣдо Димо!

Сички му казахѣ.

Свѣри Ненча — сѣди сѣдналь

Между два другаря,

Малко съ рѣкѣ ся облѣгналь,

На дѣда отговаря:

„Добрѣ дошелъ дѣдо Димо!

„Какво тѣй тя носи?

„Ный свѣршихми вече моста....

„Амы ты какво си?